

EROMHEEN IS HET VAAK VEEL LEUKER.....

Juist omdat ik zelf bij lange na niet meer serieus biljart, valt mij om het biljarten heen veel meer op. *Eromheen* is het vaak veel leuker dan alleen maar aan/op dat biljart. Zo ook een goed weekje terug toen ik ineens gevraagd werd mee te gaan naar Delft voor een uitwisseling. Vanuit Café Bert (Bolwerk) doen ze dat al een aantal jaren en het werd een geweldige dag. Met de bus heen en rond half twaalf kwamen we (18 man) in een ongelooflijk sfeervol café naast de Oostpoort in de –net als Haarlem- historische stad Delft. Prachtig weer, klein terras voor de deur, gezellige tegenstanders en met koppels van twee aan de slag op twee heerlijk rollende biljarts. 15 Libre, 10 bandstootjes en 5 driebanders: dat was de opdracht voor ieder koppel. Ook was er een rode draad: de sterkste spelers uit Haarlem en Delft speelden als koppel een extra partij over 80 libre, 40 band en 25 driebanders. Uiteindelijk ging het erom welk team de meeste zeges boekte. Het werd 17-17 met dien verstande dat Haarlem de wisselbeker won omdat alle drie de “rode draadjes” werden gewonnen. Maar biljarten was compleet bijzaak. We hebben gekaart, darts gespeeld, live voetbal gekeken en in de namiddag een fantastische barbecue beleefd. Ook kwam er veel vast publiek binnen en de interactie daarmee was enorm leuk. Zelfs de polonaise ging tussen het biljarten, darten en kaarten door.

Kijk, dat is ook genieten van je hobby. Niet serieus, niet geconcentreerd maakte ik zelfs een serie van 5 driebanders met als laatste een losse harmonica over de lengte (kort-kort-lang-kort–carambole!) Zelfs driebander Bertje Naus was compleet van de leg: “Jij bent gek, maar wat was-ie mooi!”

Ach, en dan kom je effe later in de week terug bij Velsen in de voorwedstrijden libre klein. Natuurlijk serieus! Ik ook als arbiter. Dat hoort zo en dat kan ik ook best opbrengen want de deelnemers doen dat andersom tenslotte ook als ik ergens Pk’s speel. Maar staand aan het biljart of zittend op de schrijverstoel heb ik af en toe moeite mijn gezicht in de plooi te houden. Als je namelijk goed *luistert* en naar de spelers *kijkt* (niet naar hun spel, maar naar die koppies), dan mensen -geloof me- is de humor niet van de lucht. Na zo’n 5 beurten op de drie tafels was het erg rustig geworden. Alleen de ballen tikten, de arbiter annonceerde en dat was het. Het viel mij op dat er toch een ‘storend’ geluid a.h.w. infiltreerde in die serene rust: het zuchten der deelnemers! Gepraat werd er nauwelijks, maar het gezucht en gesteun was niet van de lucht. Onze Loek Zwanenburg en Peter Scheffer waren de ‘meesters’ daarin: iedere bal, ieder patroon werd ingeluid en uitgewuifd met een diepe zucht, opgewekt uit de diepste en donkerste plekken van de longen en aangevuld met een donkere ondertoon via de licht trillende stembanden. Het viel kennelijk niemand op: mij wel en ik vond het kostelijk! Ineens een telefoonpiep. Speler zet in zijn broekzak dat ding af om direct na zijn onvermijdelijke misser dat mobiele kreng uit diezelfde zak te voorschijn te toveren. Ik dacht ‘hij gaat toch niet terugbellen?’ En ja hoor: dat gebeurde dus wel. Man liep tot achter het nieuwe meubilair, deelde de beller tot driemaal toe mede dat hij aan het biljarten was om daarna het gesprek soepeltjes te beëindigen. Zijn tegenstander had niets in de gaten, maar ik viel bijna van mijn stoel. En dan de goedbedoelde opmerkingen zo af en toe. We kennen ze allemaal, gebruiken ze allemaal maar het gaat soms om het moment waarop. En dan ligt de humor weer op straat (pardon: biljart).

De tegenstelling die ik hier schets (*Delft t.o.v. Velsen*) is eigenlijk kenmerkend voor mijn benadering van de biljartsport nu. Hobby, lol in het spelletje en vooral plezier om de tafel heen: dat is waar biljarten op ons niveau om gaat. Het fanatieke, dat heilige ‘moeten’, alles en vooral iedereen laten wijken voor de prestatiedrang van het individu, ik heb dat alles te lang volgehouden en krijg er nu de rekening voor gepresenteerd. Nou ja, *rekening* is wat te dik aangezet maar feit blijft: ik ben mijn doel voorbij geschoten, heb totaal geen prestatiedrang meer en ga liever een *tien-over-roodje* doen dan 38/2 spelen. Nee, *eromheen* is veel leuker. Verlies dat niet uit het oog en kijk uit dat u niet in dezelfde val trapt!